

LABORATORIJ ZVUKOVA: 11. MEĐUNARODNI MULTIMEDIJALNI FESTIVAL VIZURA APERTA

Djeca i umjetnici na istoj frekvenciji

Bujica zvukova u inače tihom gradiću, svaki deseti žitelj festivalski umjetnik, momjanska djeca koja odrastaju zajedno s njima i dvadesetak pomiješanih dječjih i profesionalnih, stranih i domaćih radova po cijelom Momjanu - to je Vizura aperta, međunarodni i najveći festival audio-vizualnih umjetnosti na području Istre kakvog sam doživjela na nedavno održanoj završnoj izložbi radova. Zvukovi nisu samo šum malog plemena umjetnika, već i ovogodišnja tema koja je zadana prvi put u jedanaest festivalskih godina. Novina je bio i triput smanjeni budžet: uz duh volonterske umjetničke misije koju je sigurno i sretno predvodila kustosica Davorka Perić, uz organizacijsku pomoć Nicole Hewitt, a kuhača je postala glavno sredstvo izražavanja za sudionike Alema Korkuta i Borisa Greinera. Dodijeljeno im je posebno priznanje, momjanske kuhinjske krpe, a žiri nije imao dovoljno riječi hvale za njihove punjene paprike i grah.

Ostalih pedesetak umjetnika prigrlilo je Momjan i njegove mještane kao svoje igralište. Uz pravo nogometno igralište, cesta, Narodni dom, zvonik i zidovi crkve disali su pod audio-vizualnim radovima umjetnika, nudila se arhitektonska, fotografska i slikarska radionica te jedna o doživljaju prostora u sklopu koje su sudionici Laboratorija Bambini, udružena zagrebačka i momjanska djeca, postavljali vlastite spomenike.

"Piramida je tu zato što smo ovdje uvijek stavljali pokošeno sijeno i jednom dečku smo tu podmetnuli drekec", objašnjava jedanaestogodišnja

Sara, jedna od petnaest sudionica u projektu "Mapa Momjana za odrasle" kojom su starije podsjetili što je djeci doista važno. Koje mu je mjesto najdraže, svako je dijete pokazalo umjetniku Bojanu Gagiću i pritom mjerilo otkucaje svog srca, iz čega je nastao videorad "Disekcija". "On je zapisao

Zvukovi nisu samo šum malog plemena umjetnika, već i ovogodišnja tema koja je zadana prvi put u jedanaest festivalskih godina

Djeca su vikanjem pokušavala oživjeti lik na platnu

Maja Marković zamolila je župnika da svira napuštene orgulje za videoinstalaciju

otkucaje njihovih osjećaja prema tom mjestu", opisala je arhitektica Aneta Mudronja Pletenac, jedna od mentorica Laboratorija Bambini.

Gagić je zajedno s Tomislavom Brajnovićem (videorad "Čovik u trližu") nagrađen trećom nagradom, bocom vina koju su zajed-

no primili i komentirali: "Hoćeš li vino ili vrećicu?", dok su djeca i njihovi mentori nazvani noTHING, arhitektica Mudronja-Pletenac i etnolog Tomislav Pletenac, antropologinja Senka Božić te redatelj Mario Vrbanić podijelili prvu nagradu zajedno s Majom Marković. Ona je "snimila" napuštene orgu-

lje u zvoniku i zamolila župnika da svira za videoinstalaciju.

Istranin Davor Sanvincenti i Zagrepčanin Ivan Marušić Klif "dva su lica jedne medalje" druge nagrade za instalaciju u prirodi i auditorij iz kupaonice Nogometnog kluba Momjan. Posljednje nagrade pripale su učenicima Mauri Batarilović iz Umaga za videoradove "Bez kompozicije" i "Osobnost" nastale u radionici fotografa Marka Ercegovića te Nicole Hewitt, profesorice na Likovnoj akademiji u Zagrebu i jednoj od mentorica momjanskih studenata, za njezin performans "Bez naziva" na igralištu.

Na kraju, bilo je više kvalitetnih radova, žirija i nagrada negoli na daleko većim festivalima. U duhu zajedništva teško se izdvojiti, a njemu se rado pridruže i neslužbeni gosti. Tako je umjetnik Yorg Auzinger iz Austrije došao u posjet da bi na kraju kreirao videoinstalaciju u kojoj se lik u filmu "spašava" zvukom publike.

Uz službeni, postojao je i neslužbeni žiri koji je u šali proglasio fotograf Marko Ercegović, a sastojao se uglavnom od već nagrađenih sudionika.

Tekst i snimci Marina DAMJAN